

WelkomEcho

Ver. uitg.: Marie-Rose Morel, Madouplein 8 bus 9, 1210 Brussel

Een uitgave van de Welkomgroep

GEEN WOORDEN MAAR DADEN

Ondanks de bittere koude van de afgelopen maanden, is er beterschap op komst. De loodzware lucht maakt plaats voor de eerste zonnestralen en we durven al dromen van het eerste terrasjesweer.

Politiek kunnen we jammer genoeg niet spreken van een "nieuwe lente", integendeel. De krampachtigheid waarmee de meerderheid zich vastklampt aan de macht is bij momenten pathetisch. De verkiezingsbeloften van 2003 en 2004 zijn ondertussen al weer lang vergeten. Wie bij de traditionele partijen destijds enige Vlaamsvoelendheid voelde kriebelen, heeft dat ondertussen met de nodige Belgische lapmiddelen alweer professioneel onderdrukt.

Yves Leterme had in 2004 zo'n acute opstoot van Vlaamsgezindheid. Wat een contradictie met de man die nu al verkondigt van 2007 "geen nieuw 1302" te willen maken. Als sollicitatie voor een federale post kan dit tellen.

N-VA'er Bourgeois, die zijn ministerszetel dankt aan de polarisering rond B-H-V, liet op 8 maart jl. zijn fractie een resolutie van het Vlaams Belang wegstemmen die stelde dat de kieskring B-H-V gesplitst moet zijn voor de volgende federale verkiezingen. Dat zijn dus wel diezelfde kerels die met veel bravoure met de burgemeesters betogen in Halle voor de splitsing van de kieskring.

Huichelarij blijkt een ziekte van de meerderheid te zijn. Enerzijds pleiten tegen het cordon sanitaire, maar anderzijds afdelingen die het wagen "na te denken" over een kartel op gemeentelijk vlak met het Vlaams Belang zonder boe of ba aan de deur zetten. Tijdens de campagne het land afdweilen om te pleiten tegen de Europese grondwet, maar éénmaal in het zadel een volledig tegengesteld pleidooi houden in het Parlement.

Het is eigenlijk eenvoudig. In publicaties kan men schrijven wat men wil. Op bevriende zenders kan men komen verkondigen wat men wil. In vrije tribunes kan men orakelen wat men wil. Maar bij de stemmingen in het parlement, moet men kiezen tussen voor of tegen.

Geen rookgordijn, alle maskers af. Dé lakmoesproef voor de betrouwbaarheid van een politicus. Als we die test doen bij de traditionele partijen, mag het ons niet verwonderen dat Wallonië met Vlaanderen de vloer aanveegt...

Marie-Rose

Marie-Rose Morel

JEROEN VERLONJE VERLAAT N-VA

INTERVIEW PIETER VAN BOXEL

lees blz. 3

MUG HALLE: BOERENBEDROG!

Na de mislukking in het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde werd er CD&V/N-VA enkele compensaties beloofd voor deze nederlaag. Eigenlijk kwamen deze compensaties neer op het benadrukken van enkele voornemens uit het regeerakkoord. De onmiddellijke invoering een Nederlandstalige MUG voor de regio Halle was het para-depaardje uit dit schaamlap-lijstje.

Een jaar na datum merken we dat er van een medisch urgentieteam (MUG) in Halle nog steeds geen sprake is en dat dit er de komende jaren ook niet zit aan te komen. Nochtans verkondigt N-VA zonder blikken of blozen dat deze "grote overwinning" een feit is en dat Halle eindelijk de MUG kreeg waar het recht op heeft. Vermits de waarheid voor WelkomEcho haar rechten heeft, zetten we even alle feiten op een rijtje.

EEN SNELLE AMBULANCE

In samenspraak met federaal PS-minister Demotte, kwam CD&V-minister van Welzijn Inge Vervotte overeen om een "MUG" te voorzien voor Halle. Nu ja, MUG: het zou gaan om een snelle interventiewagen zonder arts aan boord. Het kloppend hart van de MUG, de interventiearts, ontbreekt dus. Elk mens met gezond verstand begrijpt dat hier helemaal geen sprake kan zijn van een MUG. Als antwoord op de terechte golf van kritiek vanuit de medische wereld, stelde Vervotte voor om het Koninklijk Besluit, dat de taakomschrijving van de ambulanciers en het verplegend personeel verzorgt, aan te passen.

Ambulanciers en verplegend personeel zouden handelingen mogen uitvoeren die tot op heden enkel door daartoe speciaal opgeleide artsen uitgevoerd mochten worden.

De wet aanpassen aan het falende beleid noemt men dat. Bovendien komt met deze oplossing het uitstekende werk van de interventiegeneskunde in het gedrang. Om de snelle ambulance van Halle een MUG te mogen noemen, is CD&V/N-VA bereid alle MUG's te degraderen tot snelle ambulances.

GEEN OPLOSSING

De huidige MUG biedt geen oplossing voor de Nederlandsonkundige hulp- en spoeddiensten die bijvoorbeeld vanuit de Brusselse ziekenhuizen Saint-Luc, Erasme, Brugmann en Neder-over-Heembeek geregeld in de Vlaamse Rand opereren.

In feite gaat het hier over een dode mus voor één bepaalde regio uit de Vlaamse Rand. Vlaanderen heeft nood aan een volwaardige Nederlandstalige MUG in de regio Halle, naast een algemene oplossing voor de Nederlandsonkundige MUG- en de hulpdiensten in de Vlaamse Rand rond Brussel.

Het CD&V/N-VA-kartel heeft er natuurlijk alle belang bij om deze snelle ambulance voor te stellen als een volwaardige MUG en als een grote Vlaamse overwinning na het Brussel-Halle-Vilvoorde-debacle. Maar of de patiënten met dit politieke spelletje gebaat zijn, is natuurlijk zeer de vraag ...

WelkomEcho vroeg de mening van DR. LUC BEAUCOURT, urgentiearts en hoofd van de afdeling eerste hulp van het UZ Antwerpen. De Vlaamse regeringspartijen kloppen zich nu weliswaar op de borst, maar dit dreigt ten koste te gaan van de kwaliteit van de urgentiezorgverstrekking.

"GEEN SPRAKE VAN ECHTE MUG IN HALLE"

"Wat een medisch urgentieteam (MUG) kenmerkt, is inderdaad net de aanwezigheid van een arts," stelt dokter Beaucourt. "Dat is in Halle niet langer het geval. Ons land bekleedde met het systeem van MUG-diensten steeds een unieke positie in de wereld. Crisissituaties dienen te worden aangepakt door daartoe opgeleide personen. Daar lijkt nu een einde aan te komen."

N-VA stelt dat er in Nederland nooit een arts meegaat in een urgentie team.

"De mensen van N-VA zijn blijkbaar slecht geïnformeerd. Het gaat niet op om te verwijzen naar het Nederlandse voorbeeld, want dat land kent helemaal geen systeem van MUG-diensten! Meer zelfs: de Nederlanders deden in het verleden op ons een beroep. Wij moesten hen bijstaan in noodgevallen. Nederland investeert nu ook meer in het onmiddellijk ter plaatse brengen van medische teams, bestaande uit geneesheer en verpleegkundige, onder meer door middel van helikopters. Op een moment dat onze noorderburen de noodzaak daarvan inzien en meer investeren, gaan wij er op achteruit."

Mark Demesmaeker (N-VA) zei in het Vlaams Parlement: "Experts zeggen dat de MUG-dienst in Halle evenwaardig zal zijn aan om het even welke andere MUG-dienst. Het systeem in Halle is wetenschappelijk verantwoord en kosten-effectief". Uw reactie?

"Ik spreek die bewering tegen. Het was net doordat wij telkens een geneesheer ter plaatse konden brengen, dat onze MUG-diensten het verschil maakten. Het inzetten van getrainde geneesheren betekende juist een belangrijke meerwaarde. Dat zal voortaan niet langer het geval moeten zijn. Men legt de lat gewoon lager. Van een echte MUG is dus geen sprake meer."

"Ik heb het grootste respect voor de verpleegkundigen, maar die mensen kunnen nu eenmaal niet alle levensreddende handelingen toepassen die een speciaal daartoe opgeleide arts wel kan uitvoeren. Men doet nu plots alsof de aanwezigheid van een arts niet primordiaal is. Ik heb daar ernstige vragen bij. Als een arts niet langer nodig is bij een MUG, kunnen we morgen evengoed de geneesheer op de afdeling Spoedgevallen afschaffen."

info@welkomgroep.org

EUROPESE GRONDWET GOEDGEKEURD

Begin 2005 stemde Frieda Brepoels samen met de CD&V-vertegenwoordigers in het Europees Parlement vóór de Europese Grondwet, tot groot onbegrip van onder meer professor Matthias Storme. Volgens CD&V en N-VA is de goedkeuring van de Grondwet een grote stap vooruit voor Vlaanderen. De beloofde volksraadpleging, die Vlaanderen als politieke entiteit op de kaart zou hebben gezet, kwam er niet. Een Vlaams Belang-voorstel terzake werd door alle meerderheidspartijen, helaas ook door N-VA, weggestemd.

‘Wat bezielt Geert Bourgeois om na de referenda in Frankrijk en Nederland Vlaanderen een dode grondwet te laten goedkeuren?’ vroeg het blad Doorbraak zich af. Er was wel degelijk een alternatief, stelt professor Wilfried Dewachter: “Vlaanderen beschikt over een uitstekend middel om zich op de kaart te zetten, in Europa en in de wereld: gewoon het niet-ratificeren van wat volgens Commissievoorzitter J.M. Barroso na het Franse en Nederlandse neen, toch een dood document is. En Vlaanderen kan dat perfect legitimeren via een volksraadpleging, die met stellige zekerheid zal aantonen dat parlement en regering zich dan zouden opstellen zoals de Vlaamse bevolking dat zou willen. Het Vlaams Parlement zou aan Europa en de wereld met één beslissing duidelijk maken dat er in België Nederlandstaligen wonen en dat die bovendien de meerderheid vormen in dit land.” Maar N-VA liet die kans onbenut.

ZO GEZEGD

“Geert Bourgeois staat vermoedelijk onder erg zware druk van zijn kartelpartner CD&V om Europa of het officiële België weer uit de nood te trekken. (...) Het gevaar is niet onbestaande dat de minister zich in een positie manoeuvreert waarin hij plots beseft dat zijn eigen partij niet meer kan volgen. Dat was ook al zo in het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde. Hij staat op het punt van het fameuze mechanisme van ‘recuperatie door de elite.’”

Professor Wilfried Dewachter (KU Leuven) in Doorbraak van december 2005.

CD&V: TRANSFERS VERHOGEN

Na de niet-splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde verklaarde minister-president Yves Leterme, in een poging om zich een uitgesproken Vlaams profiel aan te meten, dat hij de geldstromen van Vlaanderen naar Wallonië opnieuw op de politieke agenda zou plaatsen. Het bleef voorlopig bij woorden.

In de krant De Morgen (25 mei 2005) liet CD&V even in haar kaarten kijken. Kamerlid en ‘begrotingsspecialist’ Hendrik Bogaert zei “op termijn” een regionalisering van het economisch beleid te willen. Een goed idee, maar tegelijkertijd pleitte Bogaert voor een “herstelfonds dat Wallonië gedurende vijftien jaar van extra middelen voorziet”.

Concreet wil Bogaert de jaarlijkse transfers naar Wallonië gedurende vijftien jaar optrekken van zes naar tien (!) miljard euro. Recente studies tonen aan dat de transfers vandaag al ruim twaalf miljard euro bedragen, maar iedereen begrijpt waar CD&V naartoe wil: een verdubbeling van de bestaande geldstroom naar Wallonië. Dat de honderden miljarden Vlaams geld die de laatste decennia naar Wallonië zijn gevloeid, niet gebruikt zijn voor de heropleving van de Waalse economie, lijkt voor de Vlaamse christen-democraten geen punt te zijn.

DWARS DOOR VLAANDEREN

Dictaat. Eind februari werden enkele bestuursleden van N-VA Wetteren geschorst door hun partijtop. Zij hadden het aangedurfd om enkele verkennende gesprekken te voeren met het Vlaams Belang, met het oog op een eventueel kartel voor de gemeenteraadsverkiezingen. De Vlaams-nationalisten reageren verbolgen op het dictaat van Bart De Wever: “Met ongeloof hebben we met z’n drieën kennisgenomen van het schrijven en het dictatoriaal optreden van de partij,” zegt de eveneens geschorste arrondissementsvoorzitter Luc Eeckhaut.

Geen woorden maar daden. De jaarlijkse periode van het invullen van de belastingbrieven baart vele mensen kopzorgen. Linda Vissers - sinds juni 2004 lid van het Vlaams Parlement - en Jef Van Bree, beiden ook lid van de Welkomgroep, stelden met het afdelingsbestuur van het Vlaams Belang in Overpelt een belastingkalender op. De kalender omvat 25 zitdagen, verspreid over de gemeente. Dankzij de belastingkalender kunnen de inwoners van Overpelt met hun vele vragen nu ergens terecht. De reacties zijn uitgesproken positief.

Succesverhaal. Na hun ontslag uit de N-VA, besloten Olaf Evrard en Michel Roelens uit Nevele aan te sluiten bij het toenmalige Vlaams Blok. Het betekende de start van een succesvolle Vlaams-nationale partijwerking in Nevele. In een mum van tijd slaagden deze Vlaams-nationalisten er in om een bestuur te vormen en het ledenaantal te verdubbelen. In oktober zal het Vlaams Belang in Nevele met een sterke kandidatenlijst naar de kiezer trekken.

DUBBELBROCHURE 175 jaar België Vlaamse onafhankelijkheid

In 2005 werd het 175-jarige bestaan van België gevierd. Maar heeft Vlaanderen wel iets te vieren? Welke meerwaarde heeft dit land nog voor de Vlamingen en wie heeft er belang bij het voortbestaan van België? Het zijn maar enkele van de vele vragen die een antwoord krijgen in deze brochure. De Vlaamse onafhankelijkheid is geen verre, onrealistische wensdroom meer, maar een haalbare kaart. Het uiteenvallen van België is een scenario waarmee de hoogste politieke kringen in dit land - ook beneden de taalgrens - steeds meer rekening beginnen te houden. In alle bescheidenheid mogen we zeggen dat het alsmat groeiende succes van het Vlaams Belang een doorslaggevende rol speelt in deze politieke evolutie.

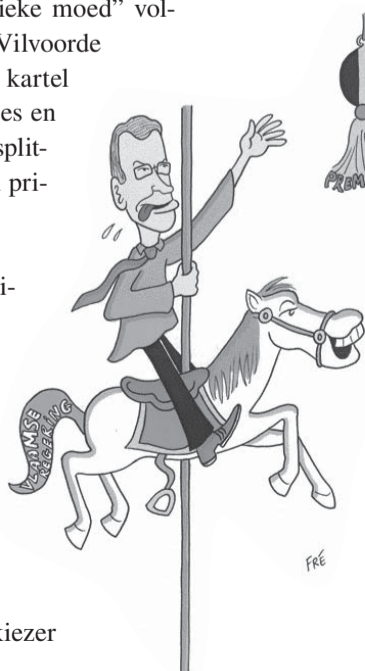
Een exemplaar van de brochure bestellen kan via de contactbon op de achterzijde.

DE VLAAMSE BOCHT VAN CD&V

Het ‘Vlaams kartel’ van CD&V en N-VA begon met stoere beloften aan de legislatuur. Van de vóór de verkiezingen beloofde ommekeer is echter helemaal geen sprake. Yves Leterme bracht gewoon rooms-paars bis op de been.

In volle verkiezingscampagne beloofde Leterme dat “5 minuten politieke moed” volstonden om Brussel-Halle-Vilvoorde te splitsen. Wanneer het kartel moest kiezen tussen principes en machtsdeelname, bleek de splitsing van B-H-V echter geen prioriteit meer.

Daarnaast bleek ook dat minister-president Leterme de Vlaamse regering enkel ziet als een opstapje naar het federale niveau. Leterme maakt zich klaar om het Dewael-scenario te herhalen: de vaandelvlucht als minister-president naar de federale regering. De wil van de kiezer

wordt op die manier onderschikt gemaakt aan persoonlijke carrièreplanning. Om in de Belgische regering zijn intrede te kunnen maken, beseft Leterme dat hij de Franstalige partijen te vriend moet houden. Nu al is duidelijk dat de volgende staatshervorming een maat voor niets zal worden.

COMMUNAUTAIRE EISEN AFGEVOERD

Ruim twee jaar vóór de federale verkiezingen, stelt Yves Leterme de Franstaligen al gerust. Over de ooit met veel toeters en belen aangekondigde ‘grote communautaire onderhandeling’ zegt Leterme: “Ik doe niet mee met al wie 2007 tot een nieuw 1302 uitroept” (in De Standaard van 31 december 2004).

Letermes ambitie is duidelijk niet het verwerven van meer Vlaamse bevoegdheden, maar het ambt van federaal premier. Om dat te realiseren, slikt CD&V geruisloos zijn communautaire eisen in. De enige overgebleven communautaire eis van CD&V is het overhevelen van “economische hefbomen” naar de deelstaten. Ooit eisten Leterme en zijn partij fiscale autonomie voor Vlaanderen en de splitsing van delen van de sociale zekerheid (kinderbijslagen, ziekteverzekering, gezondheidszorg). Met het oog op de federale regeringsvorming in 2007, werden deze eisen nu al opgegeven.

MILJARDENSTROOM GEGARANDEERD

Zo zei Leterme in ‘Le Soir’ van 9 september 2005 dat hij geen vragende partij meer is voor de communautarisering van de gezondheidszorg, nochtans een strijdpunt van kartelpartner N-VA. Herman Van Rompuy verwoorde het nog scherper in Knack (5 oktober 2005) en noemde de splitsing van delen van de soci-

ale zekerheid zelfs “een heilloos pad”. En nog: “We willen dat er instrumenten van beleid worden overgeheveld, veeleer dan bijkomende middelen. Want wie middelen zegt, zegt transfers. En je weet hoe gevoelig dat aan de overzijde van de taalgrens ligt.” De boodschap aan de Franstalige politieke kaste is duidelijk: de miljardenstroom naar het zuiden van het land blijft ook met CD&V gegarandeerd.

ZO GEZEGD

“CD&V niet in een federale regering zonder verregaande regionalisering van onder meer de werkgelegenheid en het economische beleid? (lacht schamper) Ik geloof daar niets van. Alle partijen denken regionalistisch tot het moment dat ze federale verantwoordelijkheid krijgen. Het is geen goede zaak in te hakken op de solidariteit... De geldstromen... nee, je moet daar niet aan knoeien.”

ACV-topman Luc Cortebeek in De Morgen van 26 september 2005

In augustus 2005 maakt Pieter Van Boxel, toenmalig N-VA-voorzitter van de regio Voorkempen en N-VA-partijraadslid, zijn overstap naar het Vlaams Belang bekend. Met zijn overstap wou de jonge Vlaams-nationalist een krachtig signaal geven tegen het 'cordon sanitaire' en voor Vlaamse frontvorming. Tijd voor een evaluatie.

Zomer 2005: u verlaat de N-VA en vervoegt de rangen van het Vlaams Belang. Wat was de spreekwoordelijke druppel?

Een overstap maak je natuurlijk niet zomaar. Er speelde vanalles mee, maar de maat was echt vol toen Bart De Wever, nadat we pas de gehele 'Brussel-Halle-Vilvoorde-soap' over ons dak hadden gekregen, verklaarde dat hij gerust met de PS het federale regeringsbed wou delen.

Het CD&V/N-VA-kartel liet zich ringeloren in het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde. De regeringspartijen kondigden prompt enkele "vertrouwenwekkende maatregelen" aan.

Deze maatregelen waren al van in het begin een lege doos. Zo kwam er van de beloofde studie over "Vlaamse Ziekenhuizen te Brussel" niets in huis. Tijdens de BHV-crisis werden de kiezers, de leden, de kaderleden tot en met de partijraadsleden voorgelogen... Ik herinner mij nog goed de woorden van Geert Bourgeois: "We willen dat de kieskring gesplitst wordt voor we in de Vlaamse Regering stappen, dat moet nu maar eens gebeuren, daar gaan we niet meer over onderhandelen..."

Diezelfde Geert Bourgeois verklaarde na de mislukking doodleuk dat hij zeer goed wist dat zijn uitspraken van een jaar eerder niet klopten, dat het niet haalbaar was, en dat hij zo'n uitspraak alleen maar had gedaan om zijn achterban tevreden te stellen. Hij gaf dus letterlijk toe dat hij zijn achterban had bedrogen, alsof het de normaalste zaak van de wereld was.

U bent nu een halfjaar actief in het Vlaams Belang. Welke indruk houdt u daar aan over?

Ik ben zeer tevreden bij het Vlaams Belang en ben me er ook zeer snel thuis gaan voelen. De partij sfeer is er goed. Ook ben ik zeer goed verwelkomd, niet alleen door de partijtop, maar ook door de basis.

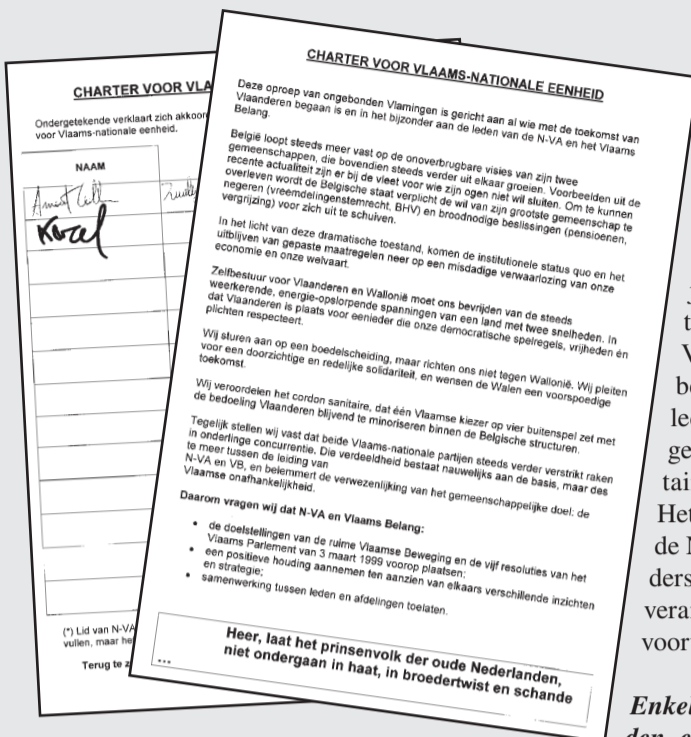
Vandaag behoor ik tot een echte Vlaams-nationalistische familie, en niet bij een politieke partij die enkel Vlaams-nationaal is als het haar uitkomt. Nationalisme betekent voor mij 'zorgen voor het eigen volk', in plaats van het te bedriegen. Zorgen dat de Vlamingen zich thuis en veilig voelen in hun land, hun stad, hun gemeente, hun wijk en straat. Dat vind ik terug bij het Vlaams Belang.

Zijn er opmerkelijke verschillen tussen Vlaams Belang en N-VA?

Er zijn zeker verschillen. Bij de N-VA is er op korte tijd een enorme kloof gegroeid tus-

Pieter Van Boxel en Jeroen Verlonje:
"Echte Vlaamse frontvorming is enkel mogelijk mét het Vlaams Belang."

sen de top en de basis. Net als bij de VLD denkt de basismilitant anders dan de parlementsleden.

N-VA is een machtspartij geworden. Minister Geert Bourgeois zit ondertussen al op de sofa bij koning Albert en CD&V'er Leterme blijkt zijn beste vriend te zijn. Toch zijn er ook gelijkenissen: beide partijen hebben militanten met goede Vlaams-nationale bedoelingen, die over veel zaken dezelfde mening hebben.

N-VA is in theorie tegenstander van het cordon sanitaire. In de praktijk weigert de N-VA-top echter elke samenwerking met het Vlaams Belang.

Dat bewijst hoe hypocriet de N-VA-top is. De partijbasis is uitdrukkelijk gekant tegen het cordon. Zolang de schutskring overeind blijft, zal ook België blijven bestaan. Dankzij het

cordon houdt de PS stevig de touwtjes in handen. Als je de grootste Vlaamse partij uitsluit, hebben de andere Vlaamse partijen zeer weinig bewegingsruimte. Uit het verleden blijkt dat alle Vlaamse regeringspartijen hun communautaire eisen inslikken voor de PS. Het is dan ook onvoorstelbaar dat de N-VA-top het cordon blijft ondersteunen. De N-VA is dus mee verantwoordelijk voor het blijven voortbestaan van België.

Enkele maanden geleden lanceerden enkele Vlaams-nationalisten een 'charter voor Vlaams-nationale eenheid'. Bestaat de wil om samen te werken bij de basis?

Het is niet toevallig dat het 'charter voor Vlaams-nationale eenheid' uit N-VA-rangen afkomstig is. Steeds meer leden en kaderleden zijn de partijstrategie beu. De manier waarop De Wever de auteurs van dit charter behandelde, is zonder meer schandelijk. Volgens hem waren deze N-VA-jongeren "nauwe kluiters".

Het is onvoorstelbaar hoeveel lokale kartels tussen Vlaams Belang en N-VA al zijn getorpedeerd door N-VA-nationaal. De N-VA-voorzitter denkt aan een ministerpost op federaal niveau, en de lokale afdelingen zijn zijn speelkaarten. De wil om lokale kartels met het Vlaams Belang te vormen is echter zeer groot bij de basis. Heel wat afdelingen zien de samenwerking met de lokale CD&V helemaal niet zitten. Vele CD&V-afdelingen zijn immers nog bemand met oude Belgicistische krokodillen. Bart De Wever houdt hier totaal geen rekening mee en is enkel bezig met zijn carrièrepianing.

JEROEN VERLONJE VERLAAT N-VA

Jeroen Verlonje, één van de initiatiefnemers van het 'charter voor Vlaams-nationale eenheid', stapt uit de N-VA. "De Vlaams-nationale kiezers en militanten willen eindelijk Godsvrede. De N-VA-top blijft zich echter verschuilen achter het ondemocratische cordon sanitaire," zegt Verlonje aan WelkomEcho.

"De schutskring tegen één miljoen Vlaamse kiezers moet eindelijk doorbroken worden," steekt Jeroen Verlonje van wal. De dubbelhartige houding van de N-VA inzake Brussel-Halle-Vilvoorde en vooral het kartel met CD&V in Antwerpen - waar de notoire Belgicist Philip Heylen de CD&V/N-VA-lijst mag trekken - vormden de rechtstreekse aanleiding voor zijn ontslag uit Jong N-VA.

"Nadat duidelijk werd dat de splitsing van B-H-V er niet zou komen, had N-VA moeten blijven vasthouden aan zijn principes. Er bleef dus maar één mogelijkheid over: uit de Vlaamse regering stappen. Ik betreur

dan ook dat de partijtop de blijvende deelname aan de regering heeft aangemoedigd, ook al ging dit in tegen de visie van heel wat N-VA'ers."

U was een initiatiefnemer van het 'charter voor Vlaams-nationale eenheid'.

"Inderdaad. En ik sta nog steeds voor de volle honderd procent achter dat initiatief. Het charter bepleit samenwerking tussen alle nationalistische partijen en veroordeelt het onzalige cordon sanitaire. Het is echter duidelijk dat de N-VA-top de jongste tijd almaar meer pro-establishment is gaan

denken en zich verschuilt achter het cordon sanitaire. Kijk maar naar heel de historie met de schorsing van de Wetterse N-VA-mandatarissen.

Men moet eindelijk inzien dat Vlaamse frontvorming er enkel mét het Vlaams Belang kan komen. De partijprogramma's van N-VA en Vlaams Belang zijn quasi identiek. Beide partijen zijn elkaars natuurlijke partner. Mijn ideeën komen alleszins zeer goed overeen met datgene waar het Vlaams Belang voor staat".

"INDEPENDENTISME"

"Ligt het aan ons of zou het kunnen dat wie bij de hond slaapt ook zijn vlooiën krijgt? Nu de N-VA een kartel vormt met de CD&V, heeft ze meteen de gewoonte overgenomen om de dingen wollig en omfloerst te omschrijven, liever dan ze gewoon bij naam te noemen. (...) Ook de N-VA specialiseert zich nu in dat soort begripsverwarring, bleek gisteren op de voorstelling van hun proeve van Vlaamse Grondwet. Als we Vlaams parlements lid Jan Loones goed begrepen hebben, wil de N-VA Vlaamse onafhankelijkheid, maar dan zonder eerst te scheiden van Wallonië - zwanger zonder seks, quoi. Bij monde van Loones wenst zijn partij namelijk maak u klaar voor een lettergreep of zes "independentistisch" te worden genoemd en niet "separatistisch", want dat woord heeft naar hun aanvoelen een negatieve bijklank, lees: ruikt naar Vlaams Belang. En als er iets is waarmee de N-VA niet geassocieerd wil worden, dan wel met het Vlaams Belang."

Journalist Jan Segers in Het Laatste Nieuws, 2 maart 2006

DE TIJD VAN TOEN...

De 'beginselvastheid' van N-VA wordt stilaan lachwekkend.
Een overzicht.

zo klonk het vroeger...

... en zo is het nu

Geen kartel met CD&V

Op 1 februari 2004 kondigen N-VA-kopstukken tijdens een ledencongres in Hasselt aan dat hun partij zelfstandig aan de verkiezingen zal deelnemen, "wars van kartels met Belgische machtspartijen". Geert Bourgeois leek vastbesloten over kartelonderhandelingen met CD&V: "Een kartel met CD&V wijzen we ook af. Onze partij heeft daarover een standpunt ingenomen en daar blijven we bij." (De Standaard, 6 februari 2004)
Een week later was de N-VA-kopman nóg duidelijker: "Onze partij heeft op 1 september beslist om de komende verkiezingen niet in zee te gaan met CD&V. Dat was een definitieve beslissing." (Het Laatste Nieuws, 12 februari 2004)

Geen coalitie met de socialisten

Begin 2004 haalt Geert Bourgeois de media met zijn verklaring dat zijn partij onder geen beding een meerderheid zou vormen met SPA/Spirit. "De N-VA wil niet meewerken aan een socialistische, belgicistische alliantie. Onder geen beding zullen wij een Vlaamse meerderheid met de socialisten depanneren," aldus Bourgeois, die ook nog verklaarde de "linkse dominantie die de Vlaamse dynamiek fnuikt" te willen doorbreken. (De Standaard, 24 januari 2004)

BRUSSEL — „De N-VA wil niet meewerken aan een socialistische, belgicistische alliantie. Onder geen beding zullen wij een Vlaamse meerderheid met de socialisten depanneren”, zei N-VA-voorzitter Geert Bourgeois gisteren.
De Standaard, 24-01-04

Splitsing B-H-V

"Er komt geen regering zonder splitsing B-H-V" verklaart Geert Bourgeois net vóór de verkiezingen stoer in Gazet van Antwerpen (9 juni 2004).

"Geen Vlaamse regering zonder splitsing B-H-V"
Gazet van Antwerpen, 09-06-04

Tégen PS

"En VLD en CD&V? Die zijn elkaar nu al aan het verdringen om met de Belgische socialisten in bed te kunnen kruipen. Zo heeft de PS het hier nog lang voor het zeggen. Wij hebben genoeg van de dominantie van de Belgische socialisten. De Vlamingen kunnen dan wel niet voor de PS stemmen. De Vlamingen kunnen wel tégen de PS stemmen. Wie tegen de PS wil stemmen, stemt voor de N-VA." (Geert Bourgeois, N-VA-congres Hasselt, 1 februari 2004)

Republikeinse partij

"De N-VA verdient een eigen plaats in politiek Vlaanderen, wars van kartels met Belgische machtspartijen. De N-VA moet staatsgevaarlijk zijn. Wij zijn er niet om regeringen te maken, laat staan vriendjes te onderhouden in koningshuizen." Dat zei parlementslid Jan Loones op het N-VA-congres te Hasselt (1 februari 2004).

WENST

- een gratis infopakket van het Vlaams Belang
- een exemplaar van de dubbelbrochure over 175 jaar België en Vlaamse onafhankelijkheid
- een exemplaar van de brochure 'Van België naar Vlaanderen'
- lid worden van het Vlaams Belang (12,50 euro)

Naam:
Straat: Nr.:
Plaats: Postcode:
Tel.: Geb. datum:
E-post:

TERUGZENDEN NAAR:

Vlaams Belang - Madouplein 8 bus 9 - 1210 Brussel

Tel.: 02 219 60 09 - fax: 02 218 19 58

Krachts de wet van 8.12.92 heeft u recht op inzage en verbetering van uw persoonlijke gegevens die door ons worden bewaard.

Het 'Valentijnsakkoord'

Amper enkele dagen later, op 14 februari 2004, maken Geert Bourgeois en Yves Leterme het 'Valentijnsakkoord' bekend. Op 13 juni van dat jaar zullen CD&V en N-VA in kartel deelnemen aan de Vlaamse verkiezingen.

Lokale N-VA-afdelingen worden onder druk gezet om in kartel met CD&V deel te nemen aan de gemeenteraadsverkiezingen. Wie niet mee marcheert, vliegt uit de partij. Dat mochten laatst ook Guy Clinckaert, Robert Tondeleir en Luc Eeckhaut van N-VA Wetteren ondervinden, nadat die een gesprek hadden aangeknoopt met het Vlaams Belang...

In een regering met SPA

Na de verkiezingen van 13 juni 2004 stapte Bourgeois in een Vlaamse regering. Het is een regering waarvan ook... SPA/Spirit deel uitmaakt.

B-H-V-debacle

Na het binnenhalen van een ministerportefeuille stelt Geert Bourgeois zijn mening bij. Over zijn eerdere belofte zei hij één jaar later: "Ik beklag me dat ik dat gezegd heb. (...) Ik wist dat dat niet realistisch was. (...) En nog: "Toen ik zei dat we niet in een Vlaamse regering zouden stappen voor de splitsing een feit was, wist ik heel goed dat dat niet haalbaar was. Maar de achterban verwachtte zo'n uitspraak." (in De Morgen van 23 mei 2005)

In een regering met PS

Op de vraag of Bart De Wever zichzelf al in een regering met de PS ziet, antwoordt de N-VA-voorzitter: "In een regering met de PS? Waarom niet?" (De Morgen, 27 mei 2005)

Op de koffie bij Albert

Op 24 januari 2005 gaat minister Geert Bourgeois op de koffie bij koning Albert en laat zich zo voor de kar van het ooit zo verfoeide Belgische establishment spannen. De vuist die Bourgeois destijds maakte naar "de club van Laken" is duidelijk vervangen door kruiperig belgicisme. Een écht Vlaams-nationaal politicus is enkel verantwoordelijk aan de Vlaamse kiezers, en niet aan de familie Saksen-Coburg.

